

Produzenje krajnjeg roka od 4. aprila

Visoki predstavnik Carlos Westendorp je donio odluku da za tri mjeseca produzi rok od 4. aprila za podnosenje zahtjeva za povrat stanarskog prava na stanove u drustvenom vlasnistvu u Federaciji. Novi krajnji rok je 4. juli 1999. godine.

U skladu s tim mijenjaju se *Zakon o prestanku vazenja Zakona o napustenim stanovima* i *Zakon o preuzimanju Zakona o stambenim odnosima*. Visoki predstavnik je donio ovu odluku koristeci ovlasti koje su mu dodijeljene Aneksom 10 Daytonskog mirovnog sporazuma i clanom XI Zakljucaka Konferencije Vijeca za implementaciju mira odrzane u Bonnu u decembru 1997. godine.

Visoki predstavnik uvazava cinjenicu da se proces prijema zahtjeva za povrat stanova znacajno poboljsao u proteklih sest mjeseci. Na osnovu izvjestaja o radu opcinских organa za stambene poslove koji je sacinio OHR i druge medjunarodne organizacije, izgleda da su za otprilike 75% napustenih stanova u Federaciji podneseni zahtjevi za povrat stanarskog prava.

Medjutim, izvjestaj takodjer pokazuje da je broj zahtjeva u nekim dijelovima Federacije znatno manji, posebno u pojedinim opcinama Unsko-sanskog, Zenicko-dobojskog, Gorazdanskog i Hercegovacko-neretvanskog kantona. Ovo ukazuje na mogucnost da nisu sve izbjeglice i raseljene osobe koje imaju stanove u ovim podrucjima imale pravednu priliku da podnesu zahtjev i zastite svoja imovinska prava.

Uz to, postoji nekoliko problema u vezi sa imovinskim zakonima koji se moraju rijesiti prije nego se dopusti da rok istekne:

1. Prvo, amandman na *Zakon o stambenim odnosima* je trenutno na dnevnom redu Parlamenta Federacije i mozda ce biti

usvojen slijedeće sedmice. On će omogućiti osobama čije je stanarsko pravo sudskom odlukom bilo poništeno da podnesu zahtjev za povrat stanarskog prava putem administrativnog postupka u skladu sa *Zakonom o prestanku primjene zakona o napuštenim stanovima*. Tim osobama se mora dati dodatno vrijeme da podnesu svoje zahtjeve.

2. Drugo, izbjeglice i raseljene osobe čiji stanovi nisu nikad proglašeni napuštenim ali u kojima sada bespravno stanuje druga osoba, sada nemaju pravo da potražuju svoj stan prema ovom *Zakonu*. OHR smatra da bi ove osobe također trebale imati pravo da upravnim organima podnesu zahtjev za stanove te da bi im se trebalo dati dodatno vrijeme da to i učine.
3. Treće, OHR je zabrinut zbog statusa stanova za koje zahtjevi za povrat stanova neće biti podneseni do isteka roka. Prema *Zakonu*, čim rok istekne, raseljene osobe koje žive u ovim stanovima sa privremenim rjesenjima će biti nezastićene i mogu odmah biti iseljene. OHR je zahtijeva od Vlade Federacije da usvoji propise kojima se traži da se ovi stanovi koriste u humanitarne svrhe kako bi se pomogao proces povratka.

Federalni Ministar prostornog uređenja, Ramiz Mehmedagic, je uvazio te stavove OHR-a i prihvatio da zajedno sa OHR-om radi na iznalaženju rjesenja za ova pitanja. OHR je uvjeren da će se brzo naći rjesenje za ove probleme i da neće biti potrebna ponovna produženja krajnjeg roka.

Odluka Visokog predstavnika koja je izdata se odnosi samo na Federaciju. Rok za podnošenje zahtjeva u Republici Srpskoj ostaje 19. juni 1999. godine. Međutim, ukoliko se proces podnošenja zahtjeva u Republici Srpskoj značajno ne poboljša u narednim mjesecima, Visoki Predstavnik neće oklijevati da produži i ovaj rok.

Visoki predstavnik koristi ovu priliku da ohrabri sve izbjeglice i raseljene osobe iz oba Entiteta koji jos nisu podnijeli zahtjev za stan da to urade sto je prije moguće.